Діждав од друзів я освідчення в погорді
І склянками хилив з біди зірки
А поки спав то ангел смерті вигубив
Овець і пастирів по жалібних вівчарнях
Покрали оцет лжецентуріони
Скакали шмагані молочаєм старці
До місяця ріжки вогнем дзюрили газовим
Ранкової зорі не бачив я ні разу
У кухлі по душі дзвонили похоронці
При блиманні свічок спадали пінні брижі
У вир спідниць нехлюйний і розхристаний
Роділлі в машкарах збирались на очистини
Був город уночі немов архіпелаг
Жінки знай жебрали кохання і покори
Неначе Флегетон ріка смутна текла
І йшла за тінню тінь та все якісь потвори